

[Zahle.]

Dette Beløb skal jo skaffes ved nye Indtægter. Disse 12 Mill. Kr. maa skaffes ved en særlig Skat. Det nytter ikke noget, at man kommer og siger, at de kan spares paa Militærudgifterne eller paa de sociale Udgifter, hvad man nu vil sige fra den ene og den anden Side. De Penge, som spares her i Statsudgifter, er Penge, som er opkrævet hos hele Befolkningen ad alle de Veje, som vi overhovedet bruger til at opkræve Skatter, altsaa ogsaa som indirekte Skatter, som Skatter paa Livsfornødenheder, og de bør ikke anvendes til at betale denne Bankgæld med. Denne Bankgæld bør betales ved en Skat af den Beskaffenhed, her er bragt i Forslag, en Skat paa de store Formuer, forholdsvis store Indtægter og allerstørste Arvelodder.

Hvis et Forslag som det, her er bragt frem, var blevet vedtaget, vilde derved skabes Ro om Banken, og Ro om Banken er en Ting, der unægtelig er af Vigtighed. Saa længe Banken ejes af Staten og drives for Statens Regning, saaledes som den jo vil blive det helt og holdent, saa længe Staten ejer de 50 Mill. Kr.s Aktiekapital, vil det altid være vanskeligt at skabe den fornødne Ro om Banken, for hvad end Banken foretager sig, vil der altid være industrielle og kommercielle Kredse, som vil finde, at Banken bærer sig fejl ad, og vil beklage sig over, at der af Statskassen stilles Penge til Raadighed for denne Bank, saaledes at den kan begunstige visse Foretagender, saa at dists Konkurrenter bliver slaaet ned ved Statskassens Hjælp. Vi har haft saadanne Tilfælde med Hensyn til Tekstilindustrien og Chokoladeindustrien, og noget saadant vil blive ved, saa længe Banken drives for Statens Regning, men det vil vel ogsaa en Dag høre op. Men Bankvirksomheder vil ogsaa have Grund til at beklage sig.

Det faar nu være sin Sag, men ved at udskyde hele Dækningspørgsmaalet til Efteraaret skaber selve Lovgivningsmagten en Kilde til Uro om Landmandsbanken. Saa længe Dækningspørgsmaalet er uløst, vil jo dette Spørgsmaal være et af Hovedspørgsmaalene, hvor som helst politiske Drøftelser finder Sted. Vi gaar ganske sikkert en livlig Sommer i Møde nu. Forud for det Landstingsvalg i den halve Del af Landet, som kommer til Efteraaret, vil der naturligvis gaa en ivrig politisk Agitation fra alle Partiers Side, og her vil Landmandsbanken bestandig blive draget ind i Diskussionen, naar Dækningspørgsmaalet er uløst.

Og til næste Rigsdagssamling skal jo ved dennes Begyndelse Dækningslovsforslag

forelægges. Der vil blive en stor Debat, der vil blive Spørgsmaal om, hvorledes hele denne Dækning skal baseres. Den højtærede Finansminister vil jo komme med Forslag om Skat paa Ikke-Nødvendighedsgenstande. Jeg er lidt bange for, at det, den højtærede Finansminister kalder for Ikke-Nødvendighedsgenstande, og som altsaa skal være forskelligt fra det, Ministeren kalder Luksusgenstande, efter den vide Udstrækning, han giver Begrebet Luksus, let vil kunne blive saadan noget som Mad, Drikke, Klæder og Sko eller Ting, som ikke er stort mere unødvendige end de af mig her nævnte Ting. Og det vil der sikkert blive meget stærk Debat om i den kommende Rigsdagssamling; der vil let kunne blive meget langvarig Strid om, hvorledes Dækningspørgsmaalet skal løses, naar det ikke løses nu.

Derfor synes jeg, det havde været mere fornuftigt, om vi var blevet sammen, selv om det skulde være en 8—14 Dage efter Paaske, for at løse Dækningspørgsmaalet, i Stedet for at faa Strid om det maaske i lange Tider til Skade for hele vort offentlige Liv og for Resten ogsaa til Skade for den Bank, som Staten her ofrer 220 Mill. Kr. paa at bringe i god Stand.

Christmas Møller: Den Situation, som foreligger her i Dag, hvor Spørgsmaalet om Landmandsbankens Fremtid er afgjort, hvor jo i Virkeligheden kun Formaliteterne staar tilbage, opfordrer ikke til mange Bemærkninger fra min Side. Jeg skal da ogsaa gøre de Bemærkninger, som jeg vil fremsætte paa Meningsfællers og egne Vegne, saa korte som overhovedet muligt.

Jeg ønsker at fremhæve, at det selvfølgelig ikke er vort Ønske at skabe Uro om den trufne Ordning eller forsøge derpaa; og jeg vil straks sige, at jeg meget gerne anerkender den Bestræbelse, som fra alle Sider er udfoldet for paa bred Basis at skabe en Ordning; at man har strakt sig vidt, skal jeg ikke bebrejde nogen.

Jeg kan fatte mig kort ogsaa af den Grund, at mine Meningsfæller og jeg jo i Virkeligheden i de faa Bemærkninger, jeg har fremsat i Betænkningen, allerede har tilkendegivet vort Standpunkt. Selv om man ikke paa Forhaand vilde sige, at man overhovedet ikke vilde medvirke til Rekonstruktion, maa vi under de forhaanden-værende Omstændigheder og ud fra en ganske nøgtern Bedømmelse af det her foreliggende konkrete Rekonstruktionsforslag være af den Opfattelse, at en langsom og forstandig Likvidation vilde have været det rigtigste. Og naar man tager i Betragt-